ตัวแทนโดยปริยาย

นางสาวสิรินธร อินทรสังขนาวิน

วิทยานิพนธ์เป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตรปริญญานิติศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชานิติศาสตร์ ภาควิชานิติศาสตร์ คณะนิติศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย ปีการศึกษา 2542 ISBN 974-333-859-4 ลิขสิทธิ์ของจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

IMPLIED AGENCY

Miss Sirinthon Intrasungkanavin

A Thesis Submitted in Partial Fulfillment of the Requirements
for the Degree of Master of Laws in Laws

Department of Law

Faculty of Law

Chulalongkorn University

Academic Year 1999

ISBN 974-333-859-4

หัวข้อวิทยานิพนธ์

ตัวแทนโดยปริยาย

โดย

นางสาวสิรินธร อินทรสังขนาวิน

ภาควิชา

นิติศาสตร์

อาจารย์ที่ปรึกษา

รองศาสตราจารย์ประสิทธิ์ โฆวิไลกูล

คณะนิติศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย อนุมัติให้นับวิทยานิพนธ์ฉบับนี้เป็นส่วนหนึ่ง ของการศึกษาตามหลักสูตรปริญญามหาบัณฑิต

______คณบดีคณะนิติศาสตร์

(รองศาสตราจารย์ธงทอง จันทรางศุ)

คณะกรรมการสอบวิทยานิพนธ์

ประธานกรรมการ

(ผู้ช่วยศาสตราจารย์สุผานิต เกิดสมเกียรติ)

าอาจารย์ที่ปรึกษา

(รองศาสตราจารย์ประสิทธิ์ โฆวิไลกูล)

กรรมการ

(อาจารย์สุรศักดิ์ วาจาสิทธิ์)

กรรมการ

(อาจารย์คัมภีร์ แก้วเจริญ)

กรรมการ

(อาจารย์ประสพสุข บุญเดช)

สิรินธร อินทรลังขนาวิน : ตัวแทนโดยปริยาย (IMPLIED AGENCY) อาจารย์ที่ปรึกษา : รองศาสตราจารย์ ประสิทธิ์ โฆวิไลกูล, 203 หน้า. ISBN 974-333-859-4

วิทยานิพนธ์ฉบับนี้มีจุดมุ่งหมายเพื่อศึกษาและวิเคราะห์ถึงหลักเกณฑ์ที่เกี่ยวกับตัวแทนโดย ปริยาย ตามที่บัญญัติอยู่ในประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์ รวมทั้งศึกษา วิเคราะห์เกี่ยวกับปัญหาต่างๆที่ เกี่ยวข้อง โดยศึกษาหลักกฎหมายไทยเปรียบเทียบกับหลักกฎหมายต่างประเทศ

จากการศึกษาพบว่า ตัวแทนโดยปริยายนั้นมีความแตกต่างกับตัวแทนเชิดทั้งในด้านลักษณะ และผลทางกฎหมาย กล่าวคือ ตัวแทนโดยปริยายนั้นตัวการได้แสดงถึงความพอใจและยอมรับการแสดงออกของ ตัวแทนโดยปริยาย แม้ตัวการจะไม่ได้แต่งตั้ง หรือแลดงความยินยอมโดยตรง แต่ความรับผิดขอบผูกพันระหว่าง ตัวการและบุคคลภายนอกให้นำมาตรา 820 มาใช้บังคับ เนื่องจากตัวการมีความยินดี ยอมรับซึ่งเป็นการยอมรับ อย่างปริยายในการแสดงออกของตัวแทน ส่วนกรณีตัวแทนเชิดนั้น ตัวการไม่ได้แสดงออกถึงความพอใจ หรือ เป็นแต่เพียงการเชิดที่ทำให้บุคคลภายนอกผู้สุจริตเข้าใจผิด ความยินดีในการกระทำของตัวการกับตัวแทนเชิด หรือหลงเชื่อ ตัวการจึงถูกกฎหมายปิดปากมิให้โต้เถียงว่าบุคคลนั้นไม่ใช่ตัวแทนของตน (agency by estoppel) ตัวการในกรณีตัวแทนเชิดนั้น จึงต้องรับผิดตามมาตรา 821 ซึ่งเป็นผลที่เกิดขึ้น เพราะกฎหมายบัญญัติ (by operation of law) จึงไม่ใช้มาตรา 820 บังคับ นอกจากนั้น ในเรื่องขอบเขตของอำนาจตัวแทนโดยปริยาย กฎหมายตัวแทนของไทยไม่มีบทบัญญัติเกี่ยวกับเรื่องอำนาจโดยปริยาย (implied authority) โดยซัดแจ้ง จึงมี ความจำเป็นที่จะต้องนำหลักกฎหมายทั่วไปมาปรับใช้ด้วย นอกจากนั้น ในเรื่องของหลักเกณฑ์ทั่วไปในเรื่องของ ความสัมพันธ์ สิทธิ หน้าที่ ความรับผิดขอบระหว่างตัวการ ตัวแทน และบุคคลภายนอกนั้น สามารถนำมาใช้ กับตัวแทนโดยปริยายเพียงเท่าที่ไม่ขัดกับหลักกฎหมายตัวแทน เช่น มาตรา 810, 812 หรือ 820 เป็นต้น ในวิทยานิพนธ์ฉบับนี้ ผู้เขียนมีข้อเสนอแนะว่า เพื่อให้หลักกฎหมายเกี่ยวกับตัวแทนโดยปริยายสามารถใช้ได้ อย่างสมเจตนารมย์ของหลักกฎหมาย ในเรื่องลักษณะและการเกิดของตัวแทนโดยปริยายและตัวแทนเชิดนั้น มีความแตกต่างกันอย่างชัดเจน ดังนั้น จึงควรตีความและปรับใช้กฎหมายในสองเรื่องนี้ให้ตรงกับลักษณะ และ ไม่ควรถือว่า ตัวแทนเชิดเป็นตัวแทนโดยปริยายประเภทหนึ่ง นอกจากนั้น ในเรื่องผลทางกฎหมายของตัวแทน โดยปริยายนั้น ไม่ว่าจะเป็นเรื่องสิทธิ หน้าที่ และความรับผิดของบุคคลที่เกี่ยวข้องควรจะกำหนดให้ขัดเจนว่า เป็นเช่นไร

ภาควิชานิติศาสตร์	ลายมือชื่อนิสิต ถึงแบบ ยนการเหนา
สาขาวิชานิติศาสตร์	ลายมือชื่ออาจารย์ที่ปรึกษา
ปีการศึกษา2542	ลายมือชื่ออาจารย์ที่ปรึกษาร่วม

3972069934 : MAJOR : LAW

KEY WORD: IMPLIED AGENCY

SIRINTHON INTRASUNGKANAVIN: IMPLIED AGENCY. THESIS ADVISOR:

ASSO.PROF. PRASIT KOVILAIKOOL, 203 pp. ISBN 974-333-859-4

This thesis is aimed at studying and analyzing the criteria in determining an implied agency as stipulated in the Civil and Commercial Code. It also analyzes related problems by comparing Thai and foreign laws regarding an implied agency.

From the studies, it was found that an implied agency is different from an agency by estoppel both in description and legal consequence. For an implied agency, the principal shows his consent and obligation for any action committed by an implied agency even though he does not appoint the implied agent or expressly give consent to it. But Section 820 will be applied with regard to the obligation and bond between the third person and the principal because as the fact the principal is willing to accept the agent with implied acceptance. In the case of an agency by estoppel, the principal does not express consent or approve the action of agency by estoppel. The principal merely ignores to disclose the facts to the innocent third person that an agency estoppel performs an action on his behalf. The law, thus, does not allow the principal to argue that the person is not his agent. With regard to an agency by estoppel, a principal will consequently be liable under Section 821. Section 820 is not applied to this case because it must be applied under the operation of law. Besides, in connection with the author. 4 of an implied agency, there is no clearcut mention of an implied authority in Thai legislation. However, the general principal of law shall be applied in this case. Concerning the relationship, rights, duties and obligations between a principal, an agency and a third person, the provision of law of an agency can be applied as if it does not against the theory and principle of law on agency, such as Section 810, 812 or 820 etc. As an implied agency and an agency by estoppel are different in nature and in order to comply with the spirit of the provision of an implied agency. I would like to suggest that it is necessary to interpret and apply these two kinds of agency separately and correctly. An agency by estoppel must not be regarded as a kind of implied agency. Moreover, the lawyers must realize the legal status of an implied agency clearly, including rights, duties and obligations of all parties concerned.

ภาควิชานิติศาสตร์	ลายมือชื่อนิสิต มิวินาง ซินางสุรานางน ลายมือชื่ออาจารย์ที่ปรึกษา
สาขาวิชานิติศาสตร์	ลายมือชื่ออาจารย์ที่ปรึกษา <i>ไรเอื้อม</i> ีวา
ปีการศึกษา2542	ลายมือชื่ออาจารย์ที่ปรึกษาร่วม

กิตติกรรมประกาศ

วิทยานิพนธ์ฉบับนี้ลำเร็จลุล่วงไปได้ด้วยความกรุณาอย่างยิ่งของท่านรองศาสตราจารย์ ประสิทธิ์ โฆวิไลกูลที่ได้กรุณารับเป็นอาจารย์ที่ปรึกษา และได้สละเวลาอันมีค่าของท่านในการให้ คำแนะนำ และข้อคิดเห็นต่างๆ ตลอดจนการแก้ไขข้อบกพร่อง เพื่อให้วิทยานิพนธ์สมบูรณ์ขึ้น ผู้เขียนจึงขอกราบขอบพระคุณท่านอาจารย์ไว้ ณ ที่นี้

ผู้เขียนขอกราบขอบพระคุณท่าน ผู้ช่วยศาสตราจารย์สุผานิต เกิดสมเกียรติ, อาจารย์ สุรศักดิ์ วาจาสิทธิ์, อาจารย์คัมภีร์ แก้วเจริญ และอาจารย์ประสพสุข บุญเดช ที่ได้กรุณาให้ คำแนะนำ และข้อคิดเห็นต่างๆ และให้ความกรุณาเป็นกรรมการสอบวิทยานิพนธ์ของผู้เขียน

ผู้เขียนขอขอบคุณคุณธนา โกสิยพงษ์, คุณวิมิศร นองสุวรรณ, คุณวีระพงษ์ ไพศาลธนวัฒน์ และเพื่อนๆที่ได้กรุณาช่วยค้นคว้าหาข้อมูล และแนะนำสิ่งที่เป็นประโยชน์แก่ ผู้เขียนเป็นอย่างมาก

ท้ายนี้ ผู้เขียนขอกราบขอบพระคุณ บิดามารดาของข้าพเจ้า ซึ่งสนับสนุนในด้านการเงิน และกำลังใจแก่ผู้เขียนเสมอมาจนสำเร็จการศึกษา

สิรินธร อินทรสังขนาวิน

สารบัญ

		หน้า
บทคัดย	ย่อภาษาไทย	
บทคัดย	ย่อภาษาอังกฤษ	
กิตติกร	รมประกาศ	
บทที่		
		1
טאוערו.		ะความสำคัญของปัญหา1
		งการวิจัย
		2
		ขอบเขตของการวิจัย
	ประโยชน์ที่คาด	ว่าจะได้รับ3
1	ประวัติ การวิวัต	มนาการ ความเป็นมา ของกฎหมายตัวแทนในต่างประเทศ
	1.1 ประวัติ การ	ชีวิวัฒนาการ ความเป็นมา ของกฎหมายตัวแทนในต่างประเทศ4
	1.1.1	กฎหมายโรมัน4
	1.1.2	ประเทศอังกฤษ8
	1.2 ขอบเขตแล	ะหลักตัวแทนโดยปริยายในกฎหมายต่างประเทศ11
	1.2.1	ประเทศอังกฤษ11
		1.2.1.1 หลักเกณฑ์ทั่วไป11
		1.2.1.2 ลักษณะและการเกิดของตัวแทนโดยปริยายของ
		ประเทศอังกฤษ14
		1.2.1.3 ตัวแทนโดยผลของกฎหมาย (agency by operation of law).19
		ก.) ตัวแทนโดยความจำเป็น (agency by
		necessity)20
		ข.) ตัวแทนที่เกิดจากการอยู่ร่วมกันฉัน
		ตามีภริยา (agency from cohabitation)30

	ค.) ตัวแทนโดยกฎหมายปิดปาก (agency	
	by estoppel)	33
	1.2.1.4 อำนาจของตัวแทน (authority of agents)	40
	ก.) อำนาจที่แท้จริงโดยปริยาย (implied actual	
	authority)	41
	1.) อำนาจข้างเคียงและจำเป็น (necessary	
	and incidental authority)	42
	2.) อำนาจที่เคยทำกันมา (usual	
	authority)	42
	3.) อำนาจตามธรรมเนียม (customary	
	authority)	.43
	ข.) อำนาจโดยการแสดงให้ปรากฏของตัวการ	
	(apparent or ostensible authority)	45
	ค.) อำนาจที่เกิดจากการสันนิษฐาน (presumed	
	authority)	47
1.2.2	ประเทศสหรัฐอเมริกา	48
	1.2.2.1 ลักษณะและการเกิดของตัวแทนโดยปริยายใน	
	ประเทศสหรัฐอเมริกา	48
	1.2.2.2 อำนาจของตัวแทน	.52
	1.2.2.3 อำนาจโดยปริยาย (implied authority)	54
	1.) อำนาจข้างเคียง (incidental authority)	.59
	ก.) อำนาจที่จะทำสัญญา (authorization	
	to contract)	.60
	ข.) อำนาจที่จะซื้อหรือขาย(authorization	
	to buy or sell)	.61
	ค.) อำนาจที่จะให้เช่า (authorization to	
	lease)	.61

2	ตัวแข	ดยปริยายในกฎหมายไทย74			
	2.1	หลักกฎหมายตัวแทนในประเทศไทย74			
		2.1.1 ก่อนที่มีการประกาศใช้ประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์74			
		2.1.2 ภายหลังมีการประกาศใช้ประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์			
		2.1.2.1 ประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์ พ.ศ. 246776			
		2.1.2.2 ประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์ พ.ศ. 247176			
	2.2	ลักษณะและการเกิดของตัวแทนโดยปริยาย78			
		2.2.1 วิธีการตั้งตัวแทนตามมาตรา 798 กับตัวแทนโดยปริยาย			
	2.3	ความแตกต่างระหว่างตัวแทนโดยปริยายและตัวแทนเชิด			
		2.3.1 ตัวแทนเชิดตามมาตรา 821 (การเชิดที่ตัวบุคคล)			
		ก.) ตัวการเชิดบุคคลอื่นนั้นออกแสดงเป็นตัวแทนของตน89			
		ข.) บุคคลอื่นนั้นเชิดตัวเขาเองออกแสดงเป็นตัวแทน			
		2.3.2 ตัวแทนเชิดตามมาตรา 822 (การเชิดที่อำนาจของตัวแทน)90			
	2.4	ความแตกต่างระหว่างตัวแทนโดยปริยายและตัวแทนในเหตุฉุกเฉิน			
		มาตรา 802)96			
		2.4.1 หลักเกณฑ์ทั่วไปของตัวแทนในเหตุฉุกเฉิน96			
		2.4.2 ความแตกต่างระหว่างตัวแทนในเหตุฉุกเฉินกับตัวแทนโดยปริยาย99			
	2.5	ว์แทนโดยปริยายกับกฎหมายลักษณะอื่น102			
		2.5.1 ห้างหุ้นส่วนสามัญที่ไม่ได้จดทะเบียน102			
		2.5.2 เจ้าของรวม			
	2.6	ว์แทนโดยปริยายตามแนวคำพิพากษาฎีกาไทย105			
		2.6.1 ตัวแทนโดยปริยายที่เกิดขึ้นโดยพฤติการณ์การแสดงออก			
		2.6.1.1 การเป็นตัวแทนโดยปริยายโดยพฤติการณ์การแสดงออก			
		ของตัวการ105			
		2.6.1.2 การเป็นตัวแทนโดยปริยายโดยพฤติการณ์การแสดงออก			
		ของตัวแทน106			

			2.6.1.3	3 การเป็นตัวแทนโดยปริยาย เนื่องจากเป็นกรณีที่ตัว	การและ
				ตัวแทนเคยปฏิบัติต่อกันมาก่อน และตัวแทนตกลง	รับทำ
				การดังกล่าวนั้นเรื่อยมา	108
2		2.6.2	กรณีข	องพนักงานหรือลูกจ้าง	109
		2.6.3	ความเ	ปืนตัวแทนโดยปริยายโดยการปฏิบัติงานในตำแหน่ง	หน้าที่
			ต่างๆเ	หรือโดยความรับผิดชอบความผูกพันระหว่างกัน หรื	อลักษณะ
			ของกา	ารกระทำเห็นได้ชัดว่าเป็นการมอบอำนาจให้เป็นตัวแข	าน
			โดยปร	ริยายนั่นเอง	110
		2.6.4	การเป็	นตัวแทนโดยปริยายเนื่องจากการประกอบกิจการธุรก	าิจ
			การค้า	าต่างๆ	113
3				ทนตามประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์	
	3.1	ขอบอั		งตัวแทน	
		3.1.1		นรับมอบอำนาจเฉพาะการ	
		3.1.2	ตัวแท	นรับมอบอำนาจทั่วไป	117
	3.2	สิทธิ ห	หน้า ท ี่ แล	าะความรับผิดของตัวแทนต่อตัวการ	123
		3.2.1	สิทธิ :	ของตัวแทนต่อตัวการ	123
			ก.)	สิทธิของตัวแทนที่จะเรียกให้ตัวการจ่ายเงินทดรอง	1
				(มาตรา 815)	123
			ข.)	สิทธิของตัวแทนที่จะเรียกคืนเงินทดรองและค่าใช้	จ่ายที่ได้
				จ่ายไป (มาตรา 816 วรรคหนึ่ง)	124
			P .)	สิทธิของตัวแทนที่จะเรียกให้ตัวการต้องชำระหนึ่	
				(มาตรา 816 วรรคสอง)	124
			۹.)	สิทธิของตัวแทนที่จะเรียกค่าเสียหาย (มาตรา 816	333A
				สาม)	125
			ৰ.)	ลิทธิของตัวแทนที่จะเรียกบำเหน็จ (มาตรา 803, 8	317 และ
				818)	125

	ଷ.)	สิทธิขล	งตัวแทนที่จะยึดหน่วงทรัพย์สินของตัวการ
		(มาตร	1819)128
3.2.2	หน้าที่	ของตัวแ	.ทนต่อตั^การ129
3.2.2.1 หน้าที่			ของตัวแทนก่อนสัญญาสิ้นสุด129
		n.)	หน้าที่ทำการร่วมกันกับตัวแทนอื่นๆ (มาตรา 804)129
		1.)	หน้าที่ไม่เข้าทำนิติกรรมในนามของตัวการกับ
			ตนเอง หรือในฐานเป็นตัวแทนของบุคคล
			ภายนอก (มาตรา 805)130
		A .)	หน้าที่ต้องทำการตามคำสั่งของตัวการ หรือตาม
			ธรรมเนียมที่เคยปฏิบัติ (มาตรา 807วรรคหนึ่ง)131
		٩.)	หน้าที่ต้องใช้ความระมัดระวังและฝีมือตามสมควร
			(มาตรา 807 วรรคสอง)133
		ৰ.)	หน้าที่ต้องกระทำการด้วยตนเอง (มาตรา 808)133
		ี 2.)	หน้าที่แถลงความเป็นไปในงาน (มาตรา 809)136
		ช.)	หน้าที่ส่งเงินและทรัพย์สินที่รับไว้แก่ตัวการ
			(มาตรา 810)136
	3.2.2.	2 หน้าที่:	ของตัวแทนภายหลังสัญญาสิ้นสุด137
		ก.)	หน้าที่ต้องแถลงบัญชี (มาตรา 809 วรรคท้าย)137
		ข.)	หน้าที่ดูแลรักษาทรัพย์สินของตัวการ (มาตรา
			828)137
	3.2.2.	3 ความรั	ับผิด ของตัวแทนต่อตัวการ138
		n .)	ตัวแทนรับผิดเพราะเอาเงินของตัวการไปใช้ส่วน
			ตัว (มาตรา 811)138
		1.)	ตัวแทนรับผิดเพราะความประมาทเสินเล่อของตน
			หรือเพราะไม่ทำการเป็นตัวแทน หรือทำการโดย
			ปราศจากหรือนอกเหนือขอบอำนาจ (มาตรา
			812)138
		P.)	ตัวแทนรับผิดเพราะตั้งตัวแทนช่วงไม่เหมาะสม
			(มาตรา 813)

3.3	สิทธิ ห	หน้าที่ และความรับผิดของตัวการต่อตัวแทน141
	3.3.1	เรื่องเงินทดรอง141
	3.3.2	เรื่องการชดใช้หนี้ หรือค่าเสียหายและให้หลักประกันกับบุคคล
		ภายนอก141
	3.3.3	เรื่องบำเหน็จ
	3.3.4	เรื่องสิทธิยึดหน่วง142
3.4	ความรับ	ผิดของตัวการ และตัวแทน ต่อบุคคลภายนอก143
	3.4.1	ความรับผิดของตัวการ ต่อบุคคลภายนอก143
		3.4.1.1 ตัวการรับผิดในกิจการที่ตัวแทนทำไปในขอบอำนาจ
		(มาตรา 820)143
		3.4.1.2 ตัวการรับผิดกรณีตัวแทนเชิด (มาตรา 821 และ 822)144
		3.4.1.3 ตัวการรับผิดเพราะให้สัตยาบัน (มาตรา 823)144
	3.4.2	ความรับผิดของตัวแทน ต่อบุคคลภายนอก144
		3.4.2.1 ตัวแทนของตัวการที่อยู่ต่างประเทศ (มาตรา 824)145
		3.4.2.2 ตัวแทนทำการโดยปราศจากอำนาจ หรือนอกเหนือ
		ขอบอำนาจ (มาดรา 823)145
		3.4.2.3 ตัวแทนในกรณีตัวการไม่เปิดเผยชื่อ145
3.5	ความรั	ับผิดของตัวการและตัวแทน ต่อบุคคลภายนอกผู้ถูกกระทำ
	ละเมิด	โดยตัวแทน146
3.6	การสิ้นสุ	งุดของสัญญาตัวแทน149
	3.6.1	โดยเจตนาของคู่สัญญา149
		3.6.1.1 ตัวการถอนตัวแทนหรือตัวแทนบอกเลิกเป็นตัวแทน
		(มาตรา 826 วรรคหนึ่ง)149
		3.6.1.2 คู่สัญญาตกลงเลิกสัญญากันเอง151
	3.6.2	โดยผลของกฎหมาย151
		3.6.2.1 กรณีตัวการหรือตัวแทนตาย หรือตกเป็นผู้ไร้ความ
		สามารถ หรือเป็นบุคคลล้มละลาย (มาตรา 826
		วรรคสอง)151

			3.6.2.2 ทำกิจการเสร็จตามที่ได้มอบหมาย	153
			3.6.2.3 สิ้นกำหนดเวลา	153
			3.6.2.4 วัตถุประสงค์ของกิจการที่ให้ไปทำนั้นกลายเป็น	
			พ้นวิสัย หรือกลายเป็นผิดกฎหมาย	153
4	ศึกษา	า วิเคราะห์	ท็ปัญหาของตัวแทนโดยปริยายตามประมวลกฎหมายแพ่งและ	
	พาณิ			
	4.1	ศึกษาวิ	วิเคราะห์เกี่ยวกับปัญหาลักษณะ การเกิดและการสิ้นสุดของตัวแทน	เโดย
		ปริยาย	1	154
		4.1.1	ศึกษา วิเคราะห์เกี่ยวกับปัญหาลักษณะของตัวแทนโดยปริยาย	154
			4.1.1.1 ตามความเห็นของนักกฎหมายไทย	154
			4.1.1.2 ตามแนวคำพิพากุษาฎีกา	159
		4.1.2	ศึกษา วิเคราะห์เกี่ยวกับปัญหาการเกิดของตัวแทนโดยปริยาย	164
		4.1.3	ศึกษา วิเคราะห์เกี่ยวกับปัญหาการสิ้นสุดของตัวแทนโดยปริยาย	166
	4.2	วิเครา	ะห์ และเปรียบเทียบความแตกต่างระหว่างตัวแทนโดยปริยายกับ	
		ตัวแทน	แชิด	168
	4.3	ศึกษา	วิเคราะห์เกี่ยวกับปัญหาขอบอำนาจของตัวแทนโดยปริยาย	173
	4.4	ศึกษา	วิเคราะห์เกี่ยวกับปัญหาสิทธิ หน้าที่ และความรับผิดของบุคคลที่	
		เกี่ยวข้	อง	176
		4.4.1	ศึกษา วิเคราะห์เกี่ยวกับปัญหาสิทธิ หน้าที่ และความรับผิด ขอ	งตัวแทน
			โดยปริยายต่อตัวการและของตัวการต่อตัวแทนโดยปริยาย	176
		4.4.2	ศึกษา วิเคราะห์เกี่ยวกับปัญหาความรับผิดของตัวการ และตัวแ	ทนโดย
			ปริยายต่อบุคคลภายนอก	179
		4.4.3	ศึกษา วิเคราะห์เกี่ยวกับปัญหาความรับผิดของตัวการ และตัวแง	านโดย
			ปริยายต่อบุคคลภายนอกผู้ถูกกระทำละเมิดโดยตัวแทนโดย	
			ાં કે શાના	180

5	บทสรุปและข้อเสนอแนะ			
	5.1	บทสรุป	182	
	5.2	ช้อเสนอแนะ	185	
รายกา	รอ้างอิง.		187	
ภาคผา	เวก		192	
ประวัติ	ผ้เขียน.		203	